

ligheds Skyld have ment at burde tilføje „i Næringskredsen“, og dernæst have ment at burde indskrænke denne Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at give den omtalte Tilladelse til et Tidsrum af 6 Maaneder af Aaret, noget, som gør det muligt for beværtningsdrivende med eet Beværtningssted at kunne overtage Beværtningen paa Sommeretablissemeter og Badesteder, som i Reglen ikke drives i længere Tid end 6 Maaneder, uden at de paagældende derfor blive nødsagede til at løse ny Adkomst og betale Afgifter for det hele Aar. — I 3dje Stykke af § 9 hedder det, at Tilladelse til at beværte ved Sammenkomster, Auktioner, Fester og Møder kan i hvert enkelt Tilfælde meddeles til Personer, som have Adkomst paa denne Beværtningsnæring, være sig i Næringskredsen eller undtagelsesvis uden for samme. Dette er en Bestemmelse, som vel næppe kan undværes, men det forekommer os dog i Henhold til de Betragtninger, jeg har tilladt mig at fremsætte i Begyndelsen af mine Udtalelser, at den Kommunalbestyrelse, som har Interesse for at hemme Drikfældighed og Svireri i Kommunen, maa være berettiget til at forbyde sligt, og at ligeledes den, som lader afholde Auktion eller Møder, ogsaa maa kunne modsætte sig dette. Det er derpaa Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud. — I samme Paragraf findes i 4de Stykke en Bestemmelse om Beværtning om Bord i Skibe, hvorved vi intet have fundet at erindre, men det forekommer Udvalget, at den samme Regel, som gælder for Beværtning om Bord i Skibe, i alt Fald bør overføres paa Beværtninger paa Jærnbanestationer, og at derfor disse Beværtninger kun kunne overdrages til Folk, der allerede have Adkomst til Beværtning i vedkommende Næringskreds, og at en saadan Tilladelse ikke bør give anden Ret end til at beværte rejsende og Jærnbanefunktionærer, hvorhos i øvrigt de Regler, Jærnbanebestyrelsen foreskriver for Udøvelsen af denne Næring, maa iagttages. Det er derpaa Ændringsforslagene under Nr. 9 og 10 gaa ud. — I Lovforslagets § 11 staar den ogsaa i den gældende Næringslov indeholdte Bestemmelse om, at de beværtningsdrivende ikke maa holde Dans for Gæsterne, medmindre de dertil erhverve Politiets Tilladelse. Det er ikke Dansen, der altid er det værste, men jeg har allerede antydnet, at der er adskillige andre Parringsmidler, som senere Tids Kultur har ført med sig, nemlig musikalske Præstationer, Variétéforestillinger o. l., hvorved man

lokker Gæster ind paa Beværtninger, selvfølgelig ikke blot for at more dem, men ogsaa for at opmuntre dem til Nydelse af spirituøse Drikke. Vi mene, at lige saa vel som til Dans bør der ogsaa gives Tilladelse af Politiet til at opføre slige musikalske eller lignende Præstationer. Det er derpaa Ændringsforslagene Nr. 11 og 12 gaa ud.

I Lovforslagets § 12 findes en ogsaa efter den nu bestaaende Ret gældende Bestemmelse om, at det at udleje Værelser ugevis eller for længere Tid og beværte de saaledes logerende anses som fri Næring. Dette benyttes navnlig her i Kjøbenhavn, men ogsaa i Købstæderne efter en meget udstrakt Maalestok til at drive saakaldte Høtels garnis, som ikke betale for nogen Adkomst, ikke betale nogen som helst Afgift, Brændevinsafgift eller sligt, altsaa en fuldstændig afgiftsfri Næringsvej, som selvfølgelig gør de virkelige Gæstgivere, Restauratører og Beværtere stort Afbræk. I disse Høtels garnis skal man leje for en Uge ad Gangen, men man kan forlade dem, inden Ugen er omme, det tages ikke saa nøje. De drive fuldstændig Gæstgiveri, og det forekommer os, at man i alt Fald bør gøre et Skridt henimod at se dette Misbrug hemmet. Det kunde jo ske derved, at man sagde, at der paa disse Steder ikke maa beværttes med Brændevin, Vin eller skattepligtigt Øl. Det vilde imidlertid være ødelæggende for dem og i mange Tilfælde ogsaa ret uudholdeligt for dem, som skulle bo der. Vi mene derfor, at vi kunne gøre et Skridt i denne Retning ved — som vi anse det for rigtigt — at forlange, at de i alt Fald skulle udleje Værelser maanedsvise for at kunne udøve denne Art Næring uden nogen videre Adkomst. Det er derpaa, Ændringsforslag Nr. 13 gaar ud. Ændringsforslag Nr. 14 er en Redaktionsændring, som gaar ud paa, at Bestemmelsen om Beværtning for Elever ved Skoler flyttes hen under § 22, hvor den efter Udvalgets Flertals Mening hører bedre hjemme. — I Lovens § 14 findes en Bestemmelse, som lyder saaledes: „I Beværtningslokaler maa der ikke udskænkes Brændevin, Vin eller skattepligtigt Øl til Personer under 16 Aar, medmindre disse ere i Følge med Voksne, ej heller til kendelig berusede Personer.“ Det er en Bestemmelse, som det uægtelig er saare vanskeligt at overholde, men det forekommer derhos Udvalget, at det er meget naturligere at henvisse denne Bestemmelse til en Ordning efter de lokale Forhold, altsaa til Ordning gennem Politivedtægter, som vedtages af